

Utólagos beszámoló a délkelet-lengyelországi (jaroslawi) útról

Egyesületünk 2007. augusztus 18-21. között Délkelet-Lengyelországba szervezett kirándulást, Jaroslawval a középpontban. A programban szerepeltek Galícia más városai is, különös tekintettel a magyar-lengyel történelmi kapcsolódásokra.

A részvételi díj 11500 Ft +320 Zloty volt, ez tartalmazta az útiköltséget, a félpanziós szállásköltséget, belépőjegyek árát és az idegenvezető tiszteletdíját.

Autóbuszunk teljesen megtelt. Két gépkocsivezetővel indultunk a majdnem 600 km-es útnak. Szállásunk Jaroslaw Ukrajna felőli szélén, egy nagy forgalmú főközlekedésű útvonal mellett, a Polonez hotelben volt. Ragyogó ellátással, kiváló körülmények között laktunk, természetesen a (szinte már szokásos) szombati lakodalom itt is vidámabbá tette az egyik éjszakát.

Galícia (Halics) sok szálon kötődik a magyar történelemhez. Azon kívül, hogy időnként Magyarországhoz tartozott, és talán az egyik olyan terület volt, mely a két ország közötti ellentétet generálta, kereskedelmi szerepe nagy volt észak és dél között. Különösen Jaroslaw volt jelentős, hiszen a borkereskedelem egyik „lerakata” volt, hatalmas vásárokkal, ma is meglévő pincékkel.

Mindenki számára ismert az I. világháború történetéből Przemyśl, mely szomorú emlékeket idézhet föl a magyarokban.

Menjünk sorjában (amennyire az emlékezetem engedi)!

Odafelé menet megálltunk Lancutban, megnéztük Lengyelország egyik legszebb főúri kastélyát, a Potocki-kastélyt. A gyönyörű, szépen berendezett kastélymúzeum mellett lévő kocsimúzeum is sokaknak megnyerte a tetszését. És persze a szépen gondozott park sétára csábított.

Második napon – szentmise után - kerestük fel a délkeletebbre, az ukrán határhoz közel eső Przemyśl városát. Csatlakozott hozzánk a lubaczówi testvéregyesületünk két tagja, akiknek vezetésével jártuk be a várost. Megnéztük a görögkatolikus egyházi múzeumot, az Óratoronyban levő harangmúzeumot. Lefényképeztük a város szimbólumát a medvét, a szökőkutakat, a San folyót. Fő célpontunk a temető volt, ahol a magyarok emlékművénél virágot helyeztünk el, elénekeltük a Himnuszt és természetesen elhangzott Gyóni Géza verse is, mellyel az I. világháborús (magyar) áldozatokra emlékeztünk. A hatalmas erődnek mindenütt lehetett látni a nyomait, de csalódtak azok, akik egy egybefüggő hatalmas várat képzeltek el. Be tudtunk menni a hadsereg egy kis múzeumába is, ahol a háborús körülményeket idézték föl képekkel, berendezett bunkerrel. Fölmentünk a Tatár-dombra, ahol 2000 óta egy hatalmas kereszt áll, az ún. Bizalmi kereszt. A kilátás szép a városra is, de egészen Ukrajnáig ellátni innen.

Przemyśl előtt délelőtt már jártunk a mintegy 15 km-re lévő Krasieczyn kastélyánál. A reneszánsz kastélynak egy részét múzeumnak rendezték be, ezt a

részt, valamint a szép parkot tudtuk bejárni. Közben megtudtuk, hogy délután érdemes lesz visszajönni a városkába, így is tettünk. Hatalmas forgalom és tömeg jelezte már, hogy a kastélyban egy nagyszabású rendezvény, valamiféle vadásztalálkozó van. Természetesen bekapcsolódtuk a programba, ettünk-ittunk, népzene hallgattunk, népi táncot néztünk, kerestük egymást stb.

Este a Jaroslaw környéki erdőben egy „vadászházban” vendégül láttak bennünket a jaroslawiak, Stanislaw Machala képviselő úr vezetésével. Megkóstoltuk az általa készített likőröket, miután nem tudtuk a nevüket, egyszerűen elneveztük az italt „machalának”. Az italok mellett nagyon finom grillezett ételeket, kolbászokat is kaptunk.

A harmadik napon Jaroslaw következett. Idegenvezetőt kaptunk – aki szakértő túravezetője a környék természetvédelmi területének. Ennek megfelelően össze kellett szedni magunkat, ha lépést akartunk vele tartani. Bejártuk a város összes nevezetességét: a főterét az Orsetti-házzal (lábasház) és a városházával, lementünk a pincékbe, megnéztük a görögkatolikus templomot, a dominikánus rendházat, a plébániatemplomot. Nagy hatással volt ránk a benedekrendi zárda, melynek magyar vonatkozása az, hogy Rákóczi Ferenc felesége is a zárda lakója volt itt tartózkodása idején. Egyébként a fejedelem is itt talál menedéket a szabadságharc végén, melyet jelez a kolostor falán egy emléktábla is, ahol természetesen koszorúztunk is. A műemlékek mellett megnéztünk a város külső részén egy nagyszabású egyházi komplexumot, amely modern, nagyon szép templomot, oktató és nevelő centrumot foglal magába.

Fáradtan, élményekkel tele mentünk vissza a szállodába.

Másnap reggel, indulás előtt „kolbász-sonka akcióra” került sor, ugyanis rendeltünk a jellegzetesen lengyel kolbászból és sonkából, ezt ekkor kaptuk meg és osztottuk szét.

Utolsó nap még a városban találkoztunk Machaláékcal, néhány képviselővel az egyik étteremben. Búcsúzóul mi is átadtuk az ajándékainkat és megköszöntük a szívélyes vendéglátást, melyben részesültünk a jaroslawiak és a lubaczówiak részéről.

Megyes Klára
2012. február 3.